

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudkyň JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Marie Turkové v právní věci navrhovatelů: a) Z. K., b) Pharm Dr. J. K., oba zastoupení JUDr. Ladislavem Sedlákem, advokátem, se sídlem Nerudova 185, Humpolec, proti odpůrci: Ministerstvo zdravotnictví, se sídlem Palackého náměstí 4, Praha 2, o návrhu na obnovu řízení vedeného u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 5 A 70/2002 ve věci přezkoumání rozhodnutí odpůrce ze dne 21. 3. 2002, č. j. 5903/2002, č. j. PRO/34/334 - 1.3.02, a ukončeného pravomocným rozsudkem ze dne 9. 9. 2004, č. j. 5 A 70/2002 - 39,

takto:

I. Návrh se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Nejvyšší správní soud jako soud věcně příslušný dokončil v souladu s ust. § 132 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), řízení o žalobě navrhovatelů proti rozhodnutí odpůrce ve věci nepovolení obnovy řízení (jež se týkalo uložení správní sankce podle zákona č. 160/1992 Sb., o zdravotnické péči v nestátních zdravotnických zařízeních), a to rozsudkem ze dne 9. 9. 2004, č. j. 5 A 70/2002, kterým žalobu zamítl. Toto řízení se spravovalo z hlediska procesního § 130 odst. 1 s. ř. s., jenž vedl k použití části třetí hlavy druhé dílu prvního s. ř. s., tzn. řízení bylo dokončováno podle pravidel pro řízení o žalobách proti rozhodnutím správních orgánů obsažených v § 65 a násl. s. ř. s., přičemž Nejvyšší správní soud převzal tuto věc k dokončení od Vrchního soudu v Praze.

Navrhovatelé podali u Nejvyššího správního soudu dne 7. 2. 2005 návrh na obnovu tohoto řízení, jež bylo skončeno pravomocným rozsudkem, přičemž jako důvod svého návrhu uvádějí, že soud rozhodl na základě neúplného správního spisu, přičemž chybět mělo minimálně 22 dokladů. Tuto skutečnost se dozvěděli poté, co jim Nejvyšší správní soud dne 13. 11. 2004 vrátil přílohu, kterou byl spis předložený Ministerstvem zdravotnictví Nejvyššímu správnímu soudu. Příznivější výsledek navrhovatelé dovozují zejména z dopisu navrhovatelky sub. b) ze dne 23. 4. 2001, v němž odmítla poskytovat požadované pohotovostní služby, přičemž tato písemnost má mít význam pro posouzení námitky promlčení přestupku a dále protokol o ústním jednání ze dne 11. 7. 2001, z něž vyplývá podle

navrhovatelů podjatost zaměstnance správního orgánu II. stupně. Z těchto důvodů se navrhovatelé domáhají povolení obnovy řízení.

Obnova řízení je nově jako užívaný procesní nástroj upravena v § 111 a násl. s. ř. s. – do 31. 12. 2002 podle znění občanského soudního řádu účinného do tohoto data upravujícího správní soudnictví nebylo možno v řízení o žalobách proti rozhodnutím správních orgánů podat nižádný opravný prostředek (srov. § 250j odst. 3 o. s. ř. ve znění do 31. 12. 2002). Od 1. 1. 2003 soudní řád správní zavedl obnovu řízení v zásadě v tradičním pojetí tohoto procesního institutu, ovšem modifikovaného pro účely správního soudnictví. Poněvadž ve správním soudnictví soudy rozhodují v jednom stupni, o povolení obnovy rozhoduje tentýž soud, který napadené rozhodnutí vydal (proti kterému návrh na obnovu směřuje) a povolí-li obnovu řízení, pak tentýž soud v obnoveném řízení pokračuje. Podstatná úprava je však – a to právě pro posuzovaný návrh – obsažena v § 114 s. ř. s., jenž pozitivně i negativně vypočítává taxativním způsobem, ve kterých věcech lze návrh na obnovu podat, jinými slovy upravuje přípustnost návrhu. Podle § 114 odst. 1 písm. a) a b) je obnova řízení přípustná jen proti rozsudku vydanému v řízení o ochraně před zásahem správního orgánu a ve věcech politických stran a politických hnutí. Podle odstavce 2 téhož ustanovení není obnova řízení přípustná proti rozhodnutí o kasační stížnosti. Je tedy zřejmé, že proti rozsudku vydanému v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu není obnova řízení přípustná. Je tomu tak i proto, že soud posuzuje věc v tomto řízení podle skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného správního rozhodnutí.

Nad rámec relevantních důvodů pro odmítnutí návrhu Nejvyšší správní soud poznamenává, že úplnost a celistvost správního spisu mohla být v průběhu řízení soudního navrhovatelí ověřena nahlédnutím, popřípadě i v průběhu jednání, jež bylo v průběhu řízení před Nejvyšším správním soudem nařízeno. Správní soudnictví je též ovládáno zásadou dispoziční a bylo tedy na navrhovatelích, jaké žalobní námítky uplatní a jaké důkazy k jejich provedení navrhnou (po 31. 12. 2002 podle § 71 odst. 1 písm. d/ a e/ s. ř. s.) – při jednání konaném dne 9. 9. 2004 právní zástupce navrhovatelů žádné další důkazy k provedení soudu nenavrhli. Předmětem tohoto řízení bylo primárně posouzení účastenství navrhovatele sub. a) v řízení o uložení správní sankce. Skutečnosti, které navrhovatelé uvádějí, však směřují k meritornímu posouzení možnosti uložit sankci (promlčení) a podjatosti zaměstnance správního orgánu, kteréžto námítky nebyly předmětem řízení u Nejvyššího správního soudu.

Obnova řízení tedy není přípustná proti rozsudku, jímž bylo rozhodnuto o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu; návrh, který je nepřípustný, soud podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítne usnesením. Věcná příslušnost Nejvyššího správního soudu je k tomuto rozhodnutí dána § 132 s. ř. s. ve spojení s § 113 s. ř. s. (k řízení je příslušný soud, který vydal rozhodnutí, proti němuž návrh směřuje).

Z uvedených důvodů byl návrh na obnovu řízení odmítnut jako nepřípustný.

Nejvyšší správní soud rozhodl o odmítnutí návrhu v senátu složeném v souladu s rozvrhem práce tohoto soudu, o němž byli účastníci soudem poučeni, a to bez nařízení jednání, jak to umožňuje § 51 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť se nejedná o rozhodnutí o věci samé.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. července 2005

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu